

gibe tilkjende for den øvrige Verden, at det ikke skyede personlige Offre, ikke skyede finantsielle Offre, men virkelig vilde værne for sig af yderste Evne. Det forekommer mig, at der imellem de Udtalelser, vi dengang hørte, og de, vi hørte iforgaars, er en sørgelig Forskjel; thi det er dog klart, at ligesom de Skibe, der nu skulde møde til Havs og muligviis komme til at kæmpe med den Fjende, vi Alle tænke paa, om vi end ikke ville nævne ham, maaskee ikke ville være ham fuldkommen jevnbyrdige i Tal og Styrke, ligesaa vist er det, at naar vi føre Betragtningen over til Landhæren, vil ganske det Samme gøre sig gjældende med Hensyn til den Styrke, som der kommer til at kæmpe sammen. Men, mine Herrer, hvad har man da gjort ved Armeen? Har man meent, at man, fordi man ikke havde Midlerne, skulde opstille en svagere eller slettere bevæbnet Armee? Nei, man har stræbt efter at faae Landhæren udrustet paa allerbedste Maade, men hvad gjør man saa ved Søforsvaret? Ja, man siger vel, at man vil bepandsre det og gibe det stærkere Kanoner, men det vil alligevel være et svagt Baaben; thi Skibene selv ere Baabnet, som skal handle, og medens man klart har indseet, at de, der skulle kæmpe tillands, have Krav paa at være forsynede med et godt Baaben, der er fuldkommen jevnbyrdigt med det Baaben, der findes i Fjendens Haand, forlanger man her, hvor Sagen dreier sig om Søværnet, at det skal nøies med et svagt Baaben ligeoverfor de Eventualiteter, under hvilke det vil komme til at stride. Dette forekommer mig at være en sørgelig Parallel imellem de forskellige Dele af vort Forsvar, og det forekommer mig at være meget lidet stemmende med den Tanke, som gjorde sig gjældende for 3 til 4 Aar siden, da vor Forsvarsplan blev vedtagen. Jeg har haft Meget at indvende imod den Plan, som dengang blev vedtagen, jeg har været dens Modstander af forskellige Grunde, jeg har frygtet for, at den Hær, som derved blev skabt, ikke besad den fornødne Styrke. Jeg vil haabe, at min Mening i saa Henseende, hvis Prøven skulde komme, maa vise sig at være feilagtig, men en anden Frygt, som jeg nærede, troer jeg ikke vil vise sig at være feilagtig, og det er den, at det Hele vilde

medføre en saa stor Betskning, at vi meget snart vilde føle, at der derved blev fremkaldt en Overanstængelse af vore finantsielle Kræfter, som atter vilde bevirke, at man, fordi man ikke fra Begyndelsen af havde taget tilbørligt Hensyn dertil, ikke vilde lade Søværnet tilflyde de fornødne Pengemidler, som ere uundværlige, naar det skal have den fornødne Styrke til i paakommende Tilfælde at gjøre Armeen til et virkelig Forsvarsvaaben! Det kan nemlig ikke nytte, at vi have en Hær, naar vi ikke have et Søværn, der kan holde Forbindelsen vedlige imellem de forskellige Dele af Landet, og som er istand til at understøtte Armeen paa en virkelig kraftig Maade. Der er udtalt Frygt for, at Tabet af et saa stort Skib, ved Siden af, at det var et stort finantsielt Tab, tillige vil være et stort moralsk Nederlag. Hertil svarer jeg: Hvad vil man da sige, naar der bliver Spørgsmaal om et Slag? Skulde man ogsaa frygte for at indlade sig i Kamp for at undgaae de store Tab i materiel Henseende og det store moralske Nederlag, som vilde foranlediges ved et tabt Slag? Hvortil have vi da vort hele Forsvarsvæsen? Pigesaa godt som de store Skibe kunne og vilde blive indelukkede ved en Blocade, det vil sige, gjorde unyttige og ubrugelige, ligesaa godt maa dette i Almindelighed kunne gjælde om de smaa. Naar det store Skib, paa Grund af, at det føler sin Mangel paa Jevnbyrdighed ligeoverfor endnu større Skibe, ikke tør vove sig i Kamp med disse, hvorledes kan man da vente, at de smaa Skibe, som det er foreslaaet, at man skal bygge, skulde kunne hævde Herredømmet over Storebelt; thi det antager jeg egentlig er Hovedhensigten med den hele Plan, der er kommen os for Die. Urede Medlemmer, som helde til denne, og den høitagtede Marineminister maa tilgive, at de læge Følf, som ikke forud have nogen Tro til den, finde saa stor Betænkelighed ved at indlade sig paa et Foretagende, der efter al den Erfaring, som haves fra den nyere Krigshistorie, hvorefter man bør lægge Vind paa at bygge Skibe, der i Virkeligheden ere istand til at indlade sig paa en Søkamp, maa siges at være høist usikkert for ikke at sige høist usandsynligt med Hensyn til et endeligt godt